<u>Lekcja 1</u>

Temat: Wprowadzenie do języka JavaScript

Czym jest JavaScript?

Język ten umożliwia tworzenie zagnieżdżonych bezpośrednio w kodzie HTML krótkich programów, które mogą wykonywać najrozmaitsze zadania, np. potrafią rozpoznać zdarzenia powodowane przez użytkownika i odpowiednio na nie zareagować. Zdarzenia te to np. kliknięcie myszą, zmiana rozmiaru okna czy przesunięcie elementu witryny. JavaScript to też podstawa tak popularnej ostatnimi czasy techniki Ajax (dawniej: AJAX), dzięki której strona WWW może zachowywać się tak jak zwyczajna aplikacja uruchamiana z poziomu systemu operacyjnego.

Obecnie trudno już spotkać witrynę, która nie korzystałaby z JavaScriptu. Każdy twórca nowoczesnych stron internetowych musi więc, oprócz HTML-a i stylów CSS, znać również i ten język, a przynajmniej jego podstawy. Zatem jeśli chcesz wiedzieć, jak obsługiwać na stronie elementy interfejsu użytkownika, budować dynamiczne menu i przyciski, dynamicznie generować treści i tworzyć rozmaitego rodzaju efekty, musisz poznać JavaScript.

Trochę historii

- JavaScript stworzony został przez firmę Netscape i pojawił się początkowo w 1995 roku.
- Organizacja ECMA zajmuje się standaryzacją technologii
- Powstał standard ECMAScript JavaScript to implementacja tego standardu

Jakie jest znaczenie nazwy

- ECMAScript 2015 standard z roku 2015
- ES6 jest to 6 z kolei wariant standardu

ECMAScript 2015 = ES6

Obecne, przeszłe i przyszłe wersje

- ES5 dotychczasowy standard obecny od 2009 roku
- ES6/ECMAScript 2015 standard najnowszy
- ECMAScript 2016 ewentualny przyszły standard

Dlaczego nowy standard

- JavaScript początkowo był prostym językiem skryptowym
- Obecnie często używamy JavaScript do tworzenia złożonych dynamicznych aplikacji webowych
- Node.js oraz inne elementy ekosystemu
- Dotychczasowe standardy nie odpowiadały dzisiejszym potrzebom

Najpopularniejsze języki programowania 2020:

https://bulldogjob.pl/news/1065-najpopularniejsze-jezyki-programowania-2020

Praca:

https://justjoin.it/?gclid=EAlalQobChMIgpeUwcrt8gIVLwWiAx1IVQTBEAAYASAAEgJbS D BwE

Nauka:

https://www.programiz.com/javascript/get-started

https://www.programiz.com/javascript

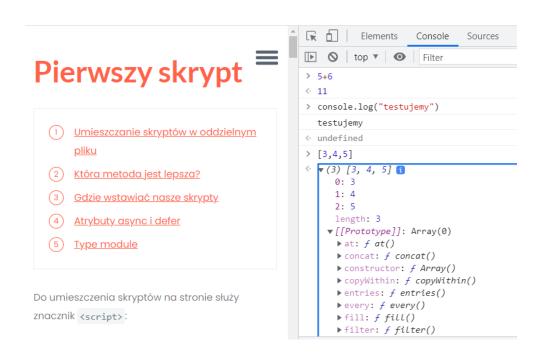
https://javascript.info/

https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/JavaScript/Reference

https://kursjs.pl/

Narzędzia deweloperskie

Przycisk F12 lub wykorzystanie narzędzia Zbadaj na stronie pozwalają na wejście do konsoli w przeglądarce internetowej. Możemy w niej wykonać proste działania, stworzyć różne obiekty JS i przede wszystkim zobaczyć błędy w skryptach zapisanych na stronie w plikach HTML.

Skrypty w kodzie strony

W celu umieszczenia skryptu w kodzie strony stosuje się znacznik <script>,

który może zawierać następujące atrybuty:

- type określa typ skryptu (wg standardu MIME).
- src wskazuje plik zewnętrzny z kodem skryptu.
- charset określa standard kodowania znaków w skrypcie zewnętrznym.
- defer wskazuje, że skrypt (zewnętrzny) powinien być wykonany dopiero po przetworzeniu struktury dokumentu.
- async wskazuje, że skrypt może być przetwarzany asynchronicznie (równolegle z kodem strony;
 nie zawiera odwołań do struktury dokumentu). Parametr dostępny w HTML5.

Parametr type jest obligatoryjny w HTML 4.01, nie musi natomiast występować w HTML5. Dla JavaScriptu wartością tego atrybutu powinien być ciąg text/javascript.

Jedna strona może zawierać wiele skryptów, które można umieszczać zarówno **w sekcji head, jak i w sekcji body**. Przyjmuje się, że o ile to możliwe, należy korzystać z tej pierwszej możliwości i nie przeplatać kodu HTML z kodem JavaScript.

https://kursjs.pl/kurs/super-podstawy/pierwszy-skrypt.php

Użycie znacznika <script>

Przykład 1.

```
<!DOCTYPE HTML>
3
         <head>
4
            <meta charset="utf-8"/>
            <script type="text/javascript">
5
6
            //Tutaj można umieścić kod pierwszego skryptu. - komentarz JS
 7
            </script>
8
            <title>JavaScript -l1p1</title>
9
         </head>
10
         <body>
            <script type="text/javascript">
11
            //Tutaj można umieścić kod drugiego skryptu.
12
13
            </script>
14
         </body>
15 <sup>L</sup></html>
```

Skrypt może być również umieszczony w osobnym pliku; mówi się wtedy o **skrypcie zewnętrznym**. W takim przypadku do znacznika <script> trzeba dodać atrybut src wskazujący lokalizację pliku. Taki plik może mieć dowolną nazwę, zwykle przyjmuje się jednak, że ma ona rozszerzenie *js*. Można też dodać atrybut charset określający sposób kodowania znaków w skrypcie (w szczególności gdyby miał być użyty niestandardowy typ kodowania). Przy stosowaniu atrybutu src treść znacznika musi być pominięta, należy jednak stosować wersję pełną ze znacznikiem zamykającym </script>.

Skrypty zewnętrzne

Przykład 2. Umieść w kodzie HTML odwołanie do skryptu znajdującego się w osobnym pliku niż kod HTML.

```
<!DOCTYPE HTML>
 2
    □<html lang="pl">
 3
         <head>
 4
              <meta charset="utf-8"/>
 5
              <script type="text/javascript"</pre>
 6
              src="scripts/myscript1.js"
              charset="utf-8"></script>
 7
 8
              <title>Skrypt zewnetrzny -l1p2</title>
 9
         </head>
10
         <body>
11
              <!-- tutaj treść strony HTML - komentarz HTML-->
12
          </body>
    </html>
13
myscript 1.js 🔀
       console.log("Witaj");
```

Atrybut src o wartości **scripts/myscript1.js** wskazuje lokalizację skryptu, czyli podkatalog i znajdujący się w nim plik. Użyty został również atrybut charset wskazujący, że w skrypcie użyto kodowania znaków UTF-8.

UWAGA: Z reguły w HTML umieszczane są tylko najprostsze skrypty. Bardziej złożone znajdują się w osobnych plikach.

Zaletą oddzielnego pliku jest to, że przeglądarka pobierze go i zapisze w swojej pamięci podręcznej . Inne strony, które odwołują się do tego samego skryptu, wezmą go z pamięci podręcznej zamiast go pobierać, więc plik jest w rzeczywistości pobierany tylko raz. To zmniejsza ruch i przyspiesza strony.

Wyświetlanie informacji

Możliwości wyświetlania JavaScript

JavaScript może "wyświetlać" dane na różne sposoby:

- Zapis do elementu HTML za pomoca innerHTML, innerText, textContent.
- Pisanie do wyjścia HTML za pomocą document.write(). Metoda przestarzała,
 powinna być używana tylko do testowania na początku pracy z JS.
- Pisanie w polu alertu za pomocą window.alert().
- Pisanie do konsoli przeglądarki za pomocą console.log().

Pisanie w polu alertu za pomocą window.alert().

Skrypty działające w przeglądarce muszą mieć możliwość interakcji z elementami witryny. **Jedną z możliwości jest wyświetlenie okna dialogowego.** Okno takie służy zwykle do poinformowania użytkownika o wystąpieniu jakiegoś zdarzenia; najczęściej chodzi o sytuację, w której wystąpił błąd. Na taki charakter prezentowanej metody wskazuje już sama nazwa — alert. Schematyczne wywołanie ma postać:

```
alert ("ciąg znaków do wyświetlenia");
```

Tekst do wyświetlenia musi być ujęty w znaki cudzysłowu (cudzysłowy proste górne, jak powyżej) lub apostrofu (cudzysłowy proste górne: 'tekst').

Możesz pominąć słowo kluczowe window.

W JavaScript obiekt **window** jest obiektem zasięgu globalnego, co oznacza, że zmienne, właściwości i metody domyślnie należą do obiektu window. Oznacza to również, że określenie słowa kluczowego window jest opcjonalne.

Wyświetlenie okna dialogowego

Przykład 3. Napisz skrypt, który wyświetli w przeglądarce okno dialogowe z dowolną informacją. Przygotuj stronę html wykorzystującą poniższy kod. Zapisz stronę pod nazwą <u>l1p3.html</u>. Uruchom ją w dowolnej przeglądarce. Okno dialogowe uzyskane w ten sposób będzie miało różną postać, w zależności od użytej przeglądarki.

```
1 <!DOCTYPE HTML>
3 ∮<head>
      <meta charset="utf-8"/>
5
      <title>Mój pierwszy skrypt JS-l1p3</title>
 6 申
      <script>
7
         //komentarz: w starszej wersji js możesz spotkać się z zapisem:
         // <script type = "text / javascript">
8
9
         //obecnie atrybut typu nie jest wymagany
10
        alert("witaj");
11
12
      </script>
13 -</head>
15 卓
      <script>
      // kod możesz też umieścić w body
16
17
        alert("witaj ponownie");
18
      </script>
19
    </body>
20 </html>
```

Instrukcja document.write()

UWAGA: Metoda przestarzała, powinna być używana tylko do testowania na początku pracy z JS

Jeżeli informacja ma się pojawić bezpośrednio na stronie (a nie w osobnym oknie), można użyć instrukcji document.write. Tekst, który ma zostać wyświetlony, należy umieścić w nawiasie okrągłym i ująć w cudzysłów (lub znaki apostrofu):

```
document.write("tekst");
```

Ten tekst będzie wprowadzony bezpośrednio do struktury dokumentu, skrypt powinien więc znajdować się w sekcji body w miejscu, gdzie ma się pojawić dany napis.

Przykład 4. Umieść na stronie akapit tekstowy. Napisz skrypt, który umieści w tym akapicie dowolny tekst. Przygotuj stronę html wykorzystującą poniższy kod. Zapisz stronę pod nazwą <u>l1p4.html</u>. Uruchom ją w dowolnej przeglądarce.

```
1 <!DOCTYPE html>
3 🖨
            <meta charset="utf-8"/>
4
5
            <title>Generowanie treści w skrypcie -l1p4</title>
6
        </head>
7 🖨
        <body>
8 🛱
            >
                <script type="text/javascript">
9 🛱
               document.write("To jest treść akapitu tekstowego.");
10
               </script>
11
12
            </body>
13
14
   L</html>
```

Tak przygotowany kod spowoduje, że na ekranie pojawi się pożądany napis. O tym, że tekst przekazany instrukcji document.write faktycznie został wprowadzony do treści znacznika , można się przekonać, podglądając źródło strony. Sprawdź.

Używanie znaczników formatujących dane

Treść wyświetlana za pomocą metody document.write przedstawionej w poprzednim przykładzie jest traktowana tak jak kod HTML i tak samo interpretowana przez przeglądarkę. Oznacza to, że można stosować tu znaczniki HTML, w tym takie, które wpływają na wygląd tekstu. Nic nie stoi więc na przeszkodzie, aby utworzyć np. akapit tekstowy z pogrubioną czcionką.

Przykład 5. Umieść na stronie akapit tekstowy. Napisz skrypt, dzięki któremu w warstwie pojawi się tekst częściowo pogrubiony, a częściowo pochylony. Przygotuj stronę html wykorzystującą poniższy kod. Zapisz stronę pod nazwą <u>l1p5.html</u>. Uruchom ją w dowolnej przeglądarce.

```
<!DOCTYPE html>
 3
         <head>
 4
             <meta charset="utf-8"/>
 5
             <title>Formatowanie tekstu -l1p5</title>
 6
         </head>
 7
         <body>
 8
9
             <script type="text/javascript">
                document.write("Ten tekst <b>częściowo pogrubiony</b>, ");
10
11
                document.write("a <i>częściowo pochylony</i>.");
12
            </script>
13
             14
         </body>
15
    └</html>
```

UWAGA: Użycie document.write() po załadowaniu dokumentu HTML spowoduje usunięcie całego istniejącego HTML

Przykład 6.

```
<!DOCTYPE html>
<html>
<body>
<h1>My First Web Page</h1>
My first paragraph.
<button type="button" onclick="document.write(5 + 6)">Try it</button>
</body>
</html>
```

Zobacz działanie przykładu na stronie: https://www.w3schools.com/js/js_output.asp

Zapis do elementu HTML za pomocą innerHTML, innerText, textContent

Aby uzyskać dostęp do elementu HTML, JavaScript możesz użyć np. metody document.getElementById(id) lub innych (poznasz je na kolejnych lekcjach).

Atrybut id definiuje element HTML. Właściwość innerHTML określa zawartość HTML.

Przykład 7.

```
<!DOCTYPE html>
<html>
   <head>
       <meta charset="utf-8"/>
       <title>Generowanie treści w skrypcie -l1p7</title>
   </head>
   <body>
       <h3>
           Generowanie treści na stronie
       </h3>
       <script>
       document.getElementById("demo").innerHTML = 5 + 6;
       </script>
   </body>
</html>
```

Pisanie do konsoli przeglądarki za pomocą console.log().

Przykład 8. Użyj w kodzie skryptu komentarza blokowego. Przygotuj stronę html wykorzystującą poniższy kod. Zapisz stronę pod nazwą <u>l1p8.html</u>.

Komentarze

W treści skryptu można umieszczać jedynie taką treść, która będzie interpretowana przez przeglądarkę jako instrukcje JavaScriptu. W przypadku bardziej skomplikowanego kodu warto jednak dodać komentarze objaśniające działanie poszczególnych jego fragmentów. Już z nich korzystałeś/łaś. Do dyspozycji są dwa rodzaje komentarzy: wierszowy i blokowy.

Komentarz wierszowy (liniowy) zaczyna się od znaków // i obowiązuje do końca danej linii skryptu. Wszystko, co występuje po tych dwóch znakach, aż do końca bieżącej linii, jest ignorowane przez przeglądarkę przetwarzającą skrypt.

Komentarz blokowy rozpoczyna się od znaków /* i kończy znakami */. Wszystko, co znajduje się pomiędzy, jest pomijane przy przetwarzaniu kodu przez przeglądarkę. Komentarz blokowy można umieścić praktycznie w dowolnym miejscu skryptu, może on się nawet znaleźć w środku instrukcji (pod warunkiem że nie zostanie przedzielone żadne słowo).

Wykorzystanie komentarza blokowego

Przykład 9. Użyj w kodzie skryptu komentarza blokowego. Przygotuj stronę html wykorzystującą poniższy kod. Zapisz stronę pod nazwą <u>l1p9.html</u>.

```
<!DOCTYPE html>
<html>
    <head>
        <meta charset="utf-8"/>
       <title>Komentarz blokowy - l1p9</title>
    </head>
    <body>
       <script type="text/javascript">
       Przykładowy skrypt wyświetlający treść strony.
       Powstanie warstwa wraz z akapitem tekstowym.
           document.write("<div>");
           document.write("To jest treść akapitu tekstowego.");
           document.write("</div>");
        </script>
    </body>
</html>
```